

νων. Ἡ ἄλλειψις ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων βασιλέων καὶ ἄλλων μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους ὄφαιλεται εἰς τὴν ἀπέχθειαν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰουδαῖοι εἶχον κατὰ παντὸς εἰδώλου καὶ ὁμοιώματος, ἕνεκα τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ὡς ἀντικειμένων προσκυνήσεως.

Ἡ πρώτη ἀνθρωπίνη μορφή, ἣν ἔχομεν, εἶναι ἡ τῆς Νεβρώδ, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Βαβυλωνικῆς μοναρχίας. Οὗτος δὲν φαίνεται, ὅτι ἦτο κατ' ἀρχὰς βασιλεὺς, ἀλλ' ἐ-

Πολλοὶ τῶν κυλίνδρων καὶ σφραγίδων τούτων ἀνευρέθησαν εἰς τὰ ἑρείπια τῆς Νινευῆ καὶ Βαβυλώνας, ἐπὶ τούτων δὲ ὁ Νεβρώδ παρίσταται ὡς ἀνὴρ νεβρώδης, μὲ θισσανωτὰ καὶ σγουρὰ μαλλιά, μαχόμενος ἐναντίον λεόντων καὶ ταύρων, καὶ ἐνίοτε κρατῶν εἰς τὴν χεῖρά του μέγα δόρυ μετὰ κεφαλῆς. Κατὰ τὴν Γραφήν ὁ Νεβρώδ ἦτο δεύτερος ἀπόγονος τοῦ Χάμ, οὐοῦ τοῦ Νῶε καὶ ἤκμασε τὸ 2347 π. Χ. Ἡ προκειμένη εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ μιᾶς τῶν σφραγίδων, αἱ ὁποῖαι

Γιγάντειος Ἀκακία.

θεωρεῖτο μᾶλλον ὡς ἥρωα, εἰς δὲ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν ἡ σωματικὴ ἰσχὺς ἐθεωρεῖτο τὸ πᾶν· ἐπειδὴ δὲ κατέβαλλε τὰ θηρία καὶ ὑπερήσπιζε τὴν φυλὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν, ἀπὸ τὰς ἐπιδρομαῖς τῶν γειτόνων τῶν, ἐγένετο ἐπὶ τέλους ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν αὐτῶν.

Ἐν ταῖς Γραφαῖς (Γενέσ. ι'. 9) βλέπομεν, ὅτι ὁ Νεβρώδ οὗτος ἐθεμελίωσε τὴν Βαβέλ, ἡ ὁποία κητόπιν ὠνομάσθη Βαβυλών. Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐσέβοντο αὐτὸν τσοῦτον, ὥστε ἐσκάλισαν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐπὶ κυλίνδρων καὶ σφραγίδων.

εὐρέθησαν εἰς τὰ ἑρείπια τῆς Νινευῆ, καὶ ἤδη εὐρίσκειται ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσεῖῳ.

ΓΙΓΑΝΤΕΙΟΣ ΑΚΑΚΙΑ.

Εἰς τὸ φωτικὸν βασιλεῖον εὐρίσκονται τὰ μέγιστα προϊόντα τῆς φύσεως· μεταξύ δὲ τῶν γιγαντιαίων δένδρων ἡ οἰκογένεια τῶν ἀκακιῶν μᾶς παρέχει τινὰ ἐκ τῶν μεγίστων.

Ἐν τούτων τῶν γιγαντιαίων δένδρων παριστᾶ ἡ προκειμένη εἰκονογραφία. Τὸ δένδρον τοῦτο εὐρίσκειται εἰς ἓν τῶν δασῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ὑπολογίζεται, ὅτι εἶναι 3—4 χιλιάδων ἐτῶν τὴν ηλικίαν. Τὸ ὕψος του εἶναι ὑπὲρ τοὺς 300 πόδας καὶ ἡ κατὰ τὴν βᾶσιν περιφέρεια τοῦ κορμοῦ του τόσο μεγάλη, ὥστε μόλις 15 ἄνδρες ἔχοντες ἐκτεταμένους τὰς χεῖράς των δύνανται νὰ τὸν περιβάλουν!

Τοιαῦτα γιγαντιαία δένδρα, ἀνήκοντα εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐλατῶν, τῶν δρυῶν, καὶ τῶν πλατάνων, εὐρέθησαν καὶ ἐν τῇ Καλιφορνίᾳ, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς.

Ὁ συγγραφεὺς, ἐξ οὗ ἠρανίσθημεν τὴν παροῦσαν εἰκόνα, προσθέτει περὶ τοῦ δένδρου τούτου καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐτῷ τὰ ἐξῆς:

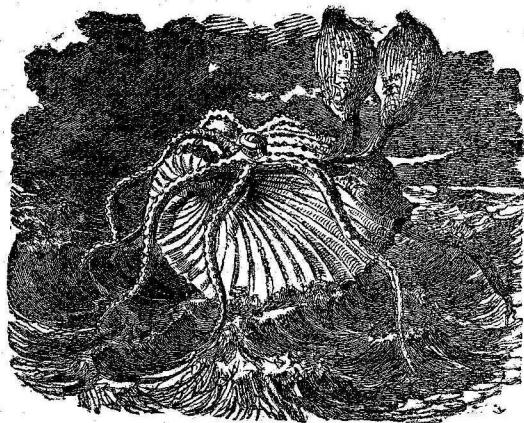
«Μοι ἐφάνη, ὡς ἐάν ἤμην ἐνώπιον τῶν πολλῶν μεγαλοπρεποῦς τινος ναοῦ, κατεσκευασμένου οὐχὶ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, θέλοντος τρόπον τινὰ, νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν παρατηρητὴν ἁγίον τινα τρόπον τῆς παρουσίας του. Οὐδέποτε πρότερον εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τόσο ὑπερμεγέθη στελέχη· μοι ἐφαίνοντο μᾶλλον ὡς ζῶντες κορμοί, παρὰ δένδρα· τόσο ζωηρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ!»

Ἐὰν δὲ τοιαῦτα ἦναι τὰ δένδρα τῆς σημερινῆς βλαστήσεως, ὅποια πρέπει νὰ ἦσαν τὰ τῆς πλουσίας καὶ θαυματοῦς ἐκείνης, ἥτις ἐκάλυπτε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς μας πολλὰ ἑκατομμύρια ἐτῶν πρὶν ἢ ἀναφανῆ ὁ προπάτωρ τῆς σημερινῆς βλαστήσεως, καὶ τὰ ὅποια ἤδη σχηματίζουσι τὰ τοσοῦτον χρήσιμα διὰ τὸν ἄνθρωπον στρώματα τῶν λιθανθράκων!

Ο ΙΑΤΡΟΣ.

Γέρων τις παρεπονέθη εἰς τινα ἱατρὸν, ὅτι ἔπασχε δυσπεψίαν. «Ὁχ,» εἶπεν ὁ ἱατρὸς «μὴ φροντίξῃς περὶ δυσπεψίας, διότι εἶναι συνακόλουθον τοῦ γήρατος.» Ὁ γέρων, πάλιν ἀνέφερεν αὐτῷ περὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ βλέπειν. «Μὴ σὲ μέλει περὶ τοιαύτης ἀδυναμίας», εἶπεν ὁ ἱατρὸς, «διότι εἶναι ἐπίσης ἐκ τῶν συνακολούθων τοῦ γήρατος.» Παρεπονέθη ἔτι περὶ βαρυκοΐας. «Ἀλοΐμονον! πόσον ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ ν' ἀκούσων ἐντελῶς,» εἶπεν ὁ ἱατρὸς. «Βαρυκοΐα, μόνον τοῦτο, εἶναι εὐσταθῆς σύντροφος τοῦ γήρατος.» Παρεπονέθη κατόπιν, περὶ ἀλλεΐψεως ὕπνου. «Πόσον ἀποκεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων εἶναι ὁ ὕπνος καὶ οἱ γέροντες!» παρετήρησεν ὁ ἱατρὸς, «διότι ἄλλεΐψις ὕπνου εἶναι συνακόλουθος τοῦ γήρατος.» Παρεπονέθη ἔπειτα περὶ ἐλαττώσεως σωματικῆς ἰσχύος. «Εἶναι κακόν, ὅπερ ταχέως ἐπέρχεται ἐφ' ὄλων τῶν γερόντων,»

εἶπεν ὁ ἱατρὸς, «διότι ἡ ἐλάττωσις τῆς σωματικῆς ἰσχύος παρακολουθεῖ ἀναγκαιῶς τὸ γῆρας.» Ὁ γέρων ἀδυνατῶν νὰ κρατήσῃ πλέον τὴν ὑπομονὴν του, προσεκάλεσε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ νὰ συλλάβωσι τὸν ἱατρὸν, λέγων· «συλλάβετε τὸν ἀγύρτην, τὸν ἰδιώτην, τὸν ἀμαθῆ, ὅστις οὐδὲν ἐννοεῖ, καὶ ὁ ὁποῖος οὐδὲν τοῦ φυτακοῦ διαφέρει ἢ κατὰ τὴν μορφήν. Σύρετε αὐτὸν ἐξω μὲ ἔλα τὰ συνακόλουθα αὐτῆ, τὰς μόνους λέξεις, τὰς ὁποίας γινώσκει νὰ προφέρῃ.» Ὁ ἱατρὸς ἐμειδίασε καὶ εἶπεν· «Ἐλθέ παιδίον, μὴ ἐρεθίζεσαι, διότι καὶ τοῦτο, προσέτι εἶναι συνακόλουθον τοῦ γήρατος!»

ΝΑΥΤΙΛΟΣ.

Ὁ ναυτίλος ὠνομάσθη οὕτως ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ μυριάδας ἀναφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὠκεανοῦ ἐν καιρῷ γαλήνης, ὅταν ὁ Ζέφυρος πνέῃ γλυκὰ, ἔχων τὰ πανία του ἠπλωμένα πρὸς τὸν ἄνεμον ὡς καλὸς τῷ ὄντι ναυτικός. Ἀνήκει δὲ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ὀκταπόδων, καὶ ἡ, τε κατασκευὴ τῆς κόγχης καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς καθιστᾶσι τὸ μικρὸν τοῦτο ζῷον λίαν περιέργον.

Πρὸς πλείονα πληροφορίαν περὶ τούτου παραπέμπωμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ φυλλ. τοῦ μηνὸς Φεβρ. τοῦ 1868 τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, ὅπερ δίδομεν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς τε κατοικίας καὶ τῶν ἔξεων τοῦ μικροῦ τούτου ναύτου μετὰ εἰκόνας, οὐχὶ ὅμως τόσο καλῆς ὅσον ἡ προκειμένη, χάριν τῆς ὁποίας καὶ τὴν ἀναδημοσιεύομεν εἰς τὸ παρὸν φύλλον.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ.

Ὅτι ἡ μήτηρ εἶναι ἡ μορφόνουσα τὸν χαρακτήρα, ὅστις εἰς τὸν μετέπειτα βίον ἀναδεικνύει τὸν ἄνθρωπον ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν, χρήσιμον ἢ ἀνωφελῆ ἐν τῇ κοινωσίᾳ καὶ πατρίδι αὐτοῦ, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ.

Εὐτυχεῖς, λοιπὸν, αἱ χῶραι, ἐν αἷς ὑπάρχεισι μητέ-